

KULCSFONTOSÁGÚ ÁLLÍTÁSOK A 2026. ÉVI NEMZETKÖZI
MEMORIAL DAY EGYBESZERKESZTÉSI KONFERENCIÁHOZ

Azáltal léphetünk be egy új újjáéledésbe,
amely véget fog vetni ennek a kornak,
hogy eljutunk az isteni kijelentés legmagasabb csúcsára,
egy Isten-ember életét éljük,
és részt veszünk Krisztus mennyei, pásztoroló szolgálatában,
amellyel az Ő nyáját Isten szerint pásztorolja.

Az isteni kijelentés legmagasabb csúcsa, amelyet Isten nekünk adott,
Isten örökkévaló ökonómiájának kijelentése –
Istennek az emberré válása és az embernek Istenné válása.

Együtt kell működnünk Krisztus mennyei szolgálatával,
hogy Isten gyülekezetét mint az Ő nyáját pásztoroljuk
Krisztus Teste felépítéséért és egy új újjáéledésért.

Ahhoz, hogy Isten szerint pásztoroljunk,
eggyé kell válnunk Istennel, alkatilag fel kell épülnünk Istennel,
élnünk kell Istent, ki kell fejeznünk Istent,
képviselnünk kell Istent, és szolgálnunk kell Istennel.

Az üzenetek vázlatai
a Nemzetközi Memorial Day Egybeszerkesztési Konferenciához
2026. május 22-25.

ÁLTALÁNOS TÉMA:
A NAGY SZÜKSÉG EGY ÚJ ÚJJÁÉLEDÉSRE

Első üzenet

Együtműködni az Úrral egy új újjáéledés elhozataláért, amely véget fog vetni ennek a kornak

Igeolvasmány: Hab 3,2; Csel 26,19. 22; Mt 14,19. 22-23; Fil 1,19-22. 25; Jn 21,15-17

- I. Isten választottai között mindig is volt egy aspiráció arra, hogy újjáéledjenek – Hab 3,2; Hós 6,2; Róm 8,20-22; Zsolt 119,25. 50. 107. 154; Jn 6,57. 63; 2Kor 3,3. 6.
- II. Beléphetünk egy új újjáéledésbe azáltal, hogy eljutunk a legmagasabb csúcsára az isteni kijelentésnek, amit Isten nekünk adott – ami Isten örökkévaló ökonómiájának a kijelentése (1Tim 1,3-4; 1Kor 9,17; Csel 26,19. 22); ez a nagy válasz a nagy kérdésre, amely Isten célját illeti az ember megteremtésében és az Ő választott népével való foglalkozásában (1Móz 1,26; Jób 10,13; vö. Ef 3,9):
 - A. Az Isten szívében elrejtett misztérium Istennek az örökkévaló ökonómiája (1,10; 3,9; 1Tim 1,4), amely Isten örökkévaló szándéka az Ő szíve vágyával, hogy kitöltse Magát az Ő Isteni Háromságában az Atyaként a Fiúban a Szellem által az Ő választott népébe, és így az életük és természetük legyen, hogy ugyanolyanok legyenek, mint amilyen Ő, a másolataként (Róm 8,29; 1Jn 3,2), és így egy organizmussá, Krisztus Testévé mint az új emberré (Ef 2,15-16), váljanak Isten teljességeért, Isten kifejeződéséért (1,22-23; 3,19), amely az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni (Jel 21,2 – 22,5).
 - B. Istennek az emberré válása, hogy az ember Istenné válhasson életben és természetben, de az Istenségben nem, Krisztus Teste létrehozásáért és felépítéséért az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez, nem más, mint az egész Biblia esszenciája, a Biblia „dobozában” lévő „gyémánt”, Isten örökkévaló ökonómiája – 1Móz 1,26; Jn 12,24; Róm 8,29:
 1. Isten testet öltés révén az ember emberségében való részesedés által emberré vált; az ember átformálódás révén Isten istenségében való részesedés által Istenné válik életben és természetben, de az Istenségben nem – Jn 1,14; 2Kor 3,18; Kol 3,4; 2Pt 1,4; Fil 2,5; Róm 8,29; Héb 2,10; Ef 1,5; Róm 8,19; 1Jn 3,2; Jn 1,12-13.
 2. Ez az isteni-emberi szerelmi történet az egész Bibliának a témája, Isten ökonómiájának a tartalma, és az egész világegyetem titka – Én 1,1; 6,13; vö. Hab 1,1; 2,4; Róm 1,17:
 - a. Krisztus isteni és emberi, és az Ő átformálódott szeretője emberi és isteni; ugyanolyanok életben és természetben – tökéletesen illenek egymáshoz.
 - b. A Férjje kiteljesedett Háromegy Isten és a menyasszonnyá átformálódott háromrészes ember egyetlen párt, egy testületi, nagy Isten-embert alkot – Jel 21,2. 9; 22,17a.
 - C. Istennek és az Úr helyreállító munkájának központi kijelentése: Istennek a hústestté válása (Jn 1,1. 14), a hústestnek a megelevenítő Szellemmé válása (1Kor 15,45b) és a megelevenítő Szellemnek a hétszeresen felerősödött Szellemmé válása (Jel 1,4; 3,1; 4,5; 5,6) a gyülekezet felépítéséhez (Mt 16,18), amely Krisztus Testévé válik (Ef 4,15-16), és amely kiteljesíti az Új Jeruzsálemet (Jel 21,2. 9; 22,17a; vö. 1Móz 2,22; Jn 19,34).
 - D. Isten és ember egy entitássá fog válni, és ez az egy entitás nem más, mint az istenségnek az emberséggel való elegyedése, amely az Új Jeruzsálemben fog kiteljesedni az egész Biblia konklúziójaként – Jel 21,3. 22. 2. 9; vö. 3Móz 2,4-5; Zsolt 92,10.
 - E. „Remélem, hogy a szentek az összes gyülekezetben szerte a földön, különösen a munkatársak és elöljárók, meg fogják látni ezt a kijelentést, majd pedig felkelnek imádkozni, hogy Isten adjon nekünk egy új újjáéledést – egy olyan újjáéledést, amilyenről a történelemben még soha nem számoltak be” – *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, 15. oldal.

III. Ha gyakoroljuk, hogy egy Isten-ember életét éljük, ami Krisztus Testének a valósága, akkor spontán fel fog épülni egy testületi modell, egy modelléltvitel Isten ökonómiájában; ez a modell lesz a legnagyobb újjáéledés a gyülekezet történelmében az Úr visszahozásához – Zsolt 48,2 és 1. lábjegyzet; Jel 3,12. 21:

- A. Istennek szüksége van arra, hogy egy testületi nép támasztasson az Ő kegyelme által az isteni kijelentés csúcspontja révén arra, hogy e kijelentés szerinti életet éljenek; egy újjáéledés az általunk meglátott látás gyakorlatát, gyakorlati mivoltát, jelenti.
- B. Krisztus követői (Mt 5,1; 28,19) tanítványokká váltak Krisztusnak a földön folytatott emberi életvitele mint egy Isten-ember modellje révén – Ő Istent élte Önmaga megtagadása által az emberségben (Jn 5,19. 30), ami forradalmasította az ő emberről alkotott felfogásukat (Fil 3,10; 1,21a).
- C. Az életünknek Krisztus, az első Isten-ember, élete modellje másolatának, reprodukciójának, kéne lennie – 1Pt 2,21; Mt 11,28-29; Ef 4,20-21; Jn 17,4; 5,17; Fil 1,19-22. 25.
- D. Az élet és valóság Szelleme, aki beleheltetett a tanítványokba, bevezeti majd a tanítványokat mindannak a valóságába, amit az Úrról megfigyeltek, amikor három és fél éven át Vele voltak – Jn 16,13; 20,22:
 - 1. Az első Isten-ember szolgálata kezdetén Ő bemelegített, hogy minden igazságosságot betöltsön, elismerve, hogy az Ő hústeste (az Ő embersége – 1,14; Róm 1,3; 8,3) szerint a halálon és az eltemetésén kívül semmi másra nem volt jó (Mt 3,15-17).
 - 2. Képezte a tanítványait, hogy tanuljanak Őtőle (11,29), annak a csodának a során, hogy ötezer embert megettetett öt kenyérral és két hallal; az, hogy szeméit az égre emelte az öt kenyér és a két hal megáldásához (14,19), azt mutatja, hogy felismerte, az áldás forrása nem Ő, a Küldött, volt, hanem az Atya, a Küldő (Jn 10,30; 5,19. 30; 7,6. 8. 18).
 - 3. Az Úr nem maradt meg a csoda végeredményében a sokasággal, hanem elment tőlük, hogy bizalmasan az Atyával legyen a hegyen imádságban – Mt 14,22-23; Lk 6,12.
 - 4. Az Úr Istennel kapcsolatba lépő életet élt (Márk 1,35; Lk 5,16; 6,12; 9,28; Héb 7,25), szüntelen Isten jelenlétében élve (Csel 10,38c; Jn 8,29; 16,32), valamint emberekkel kapcsolatba lépő életet, Istent szolgálva beléjük, hogy bevigye őket Isten újtestamentumi ökonómiájának jubileumába (Lk 4,18-19; Héb 8,2; vö. 1Móz 14,18; Csel 6,4).
 - 5. Ő olyan ember volt, akiben a Sátánnak, a világ fejedelmének semmije se volt (nem volt tere, esélye, reménye, lehetősége semmiben sem) – Jn 14,30b. vö. 20. vers; 2Kor 12,2a; Kol 1,27; 2Tim 4,22; Jn 3,6b; 4,23-24; 1Jn 5,4. 18.
- E. Az egyedüli út ahhoz, hogy egy Isten-ember életét éljük az Úr modellje szerint: az, hogy az egész lényünket az elegyedett szellemre irányítjuk – az elegyedett szellem szerint járunk, élünk, és aszerint van a lényünk – Róm 8,2. 4. 10. 6. 11. 16; 1Kor 6,17; Róm 10,12; Gal 5,25; Ef 6,17-18; 1Thessz 5,16-20; 1Tim 4,6-7; 2Tim 1,6-7.
- F. „Mind ki kéne jelentenünk, hogy egy Isten-ember életét akarjuk élni. Végül az Isten-emberek a győztek, a győztesek, a Jeruzsálemen belüli Sion, lesznek. Ez el fog hozni egy új újjáéledést, amit még soha nem láttak a történelem során, és ez véget fog vetni ennek a kornak” – *Life-study of 1 and 2 Chronicles*, 28. oldal.

IV. Beléphetünk egy új újjáéledésbe azáltal, hogy részt veszünk Krisztus mennyei szolgálatában az Ő bárányai etetéséhez és az Ő juhain pásztorolásához, hogy gondoskodjunk Isten nyájáról, ami nem más, mint a gyülekezet, amely Krisztus Testét eredményezi; ez nem más, mint az apostoli szolgálat egybeolvasztása Krisztus mennyei szolgálatával – Jn 21,15-17; 1Pt 2,25; 5,1-4; Héb 13,20-21; Jel 1,12-13:

- A. Pásztorolnunk kell az embereket az Úr Jézusnak a szolgálatában megjelenő mintája szerint Isten örökkévaló ökonómiája véghezviteléért – Mt 9,36; Jn 10,11; Héb 13,20; 1Pt 5,4:

1. Isten egész újtestamentumi ökonómiájának tartalma az Ő teljes megmentésében nem más, mint Krisztus mint az ember Fia – aki gondoz minket azáltal, hogy megvált minket a bűntől, elvégezve az Ő törvényes megváltását a halála révén (1Tim 1,15; Ef 1,7) –, és Krisztus mint Isten Fia – aki táplál minket, hogy átadja belénk az isteni életet bőségesen, végrehajtva az Ő organikus megmentését a feltámadásában (Jn 10,10; 1Kor 15,45b; Ef 5,29).
 2. Az, hogy nincs meg bennünk az Atya szerető és megbocsátó szíve és a Megmentő pásztoroló és kereső szelleme, a terméketlenségünk oka – Lk 15,1-24.
 3. Gondoznunk kell az embereket (boldoggá kell tennünk őket, és kellemes és kényelmes érzést kell keltenünk bennük) Jézus emberségében (Mt 9,10; Lk 7,34); táplálnunk kell az embereket (etetnünk kell őket a három szakaszból álló szolgálatában lévő mindent tartalmazó Krisztussal) Krisztus istenségében (Mt 24,45-47).
 4. Krisztusnak át kellett mennie Samárián, szándékosan kitérőt téve Sikárba, hogy elnyerjen egyetlen erkölcstelen asszonyt azáltal gondolva őt, hogy megkérte, adjon Neki valamit inni, azért, hogy táplálja őt az áramló Háromegegy Istennel mint az élet vizének folyójával – Jn 4,3-14; Jel 22,1.
 5. A bűn nélküli Személyként Ő nem kárhoztatta a házasságtörő asszonyt, hanem gondozta őt az ő bűnei törvényes megbocsátásáért és az ő bűneitől való organikus megszabadításáért (Jn 8,1-11. 32. 36); az is jelentőségteljes, hogy az első Személy, aki megmentést nyert Krisztus által az Ő megfeszítése révén, egy halálraítélt rabló volt (Lk 23,42-43).
 6. Az Úr elment Jerikóba csak azért, hogy meglátogasson és elnyerjen egyetlen személyt, egy fővámszedőt, és az Ő prédikálása pásztorolást jelentett (19,1-10); a szülőket is gondozta azáltal, hogy kezeit a gyermekeikre tette (Mt 19,13-15).
- B. Pásztorolnunk kell az embereket Pál apostol mintája szerint, aki a szenteket dajkáló anyaként és buzdító atyaként pásztorolta, hogy gondoskodjon Isten nyájáról – 1Thessz 2,7-8. 11-12; 1Tim 1,16; Csel 20,28:
1. Pál úgy pásztorolta a szenteket Efézusban, hogy „nyilvánosan és házanként” tanította őket (20. vers), valamint úgy, hogy könnyekkel intette a szentek mindegyikét három éven át (31. 19. vers), hirdetve nekik Isten teljes szándékát (27. vers).
 2. Pálban volt egy bensőséges törődés a hívőkért (2Kor 7,2-7; Filem 7. 12), és leereszkedett a gyengék szintjére, hogy elnyerhesse őket (2Kor 11,28-29; 1Kor 9,22; vö. Mt 12,20).
 3. Ő kész volt mindenét feláldozni, utalva ezzel a vagyonára, és feláldozni azt, aki volt, utalva ezzel a lényére, a szentekért (2Kor 12,15); ő egy itáláldozat volt, egy volt Krisztussal mint a bortermelővel, feláldozva magát mások Krisztus-élvezetéért (Fil 2,17; Bír 9,13; Ef 3,2).
 4. Pál a Szellem által járt, hogy tisztelje Istent azért, hogy szolgálhasson a Szellemmel az ember tiszteletére – 2Kor 3,3. 6. 8; Gal 5,16. 25; Bír 9,9.
 5. Pál a tanításában jelezte, hogy a gyülekezet egy otthon emberek felnevelésére, egy kórház a meggyógyításukra és helyreállításukra, és egy iskola a tanításukra és építésükre – Ef 2,19; 1Thessz 5,14; 1Kor 14,31.
 6. Ő felfedte, hogy a szeretet a legkiválóbb út ahhoz, hogy bármik legyünk és bármit tegyünk Krisztus Teste felépítéséért – 8,1; 12,31; 13,4-8a; Ef 1,4; 3,17; 4,2. 15-16; 5,2; 6,24; Jel 2,4-5; Kol 1,18b; 1Thessz 1,3.
- C. „Remélem, egy valódi újjáéledés lesz közöttünk a pásztorolás e terhének befogadása által. Ha az összes gyülekezet befogadja ezt a tanítást, és így részt vesz Krisztus csodálatos pásztoroló munkájában, lesz egy nagy újjáéledés a helyreállító munkában” – *The Collected Works of Witness Lee, 1994–1997*, 5. kötet, “The Vital Groups,” 92. oldal.